

200704799/1.

Datum uitspraak: 27 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/39278 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 7 juni 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 juni 2007, verzonden op 12 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 24 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

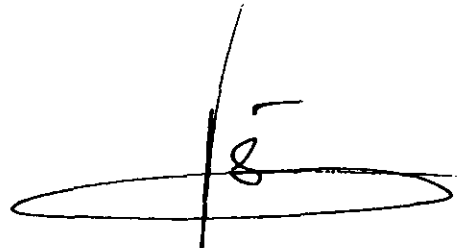
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 augustus 2007

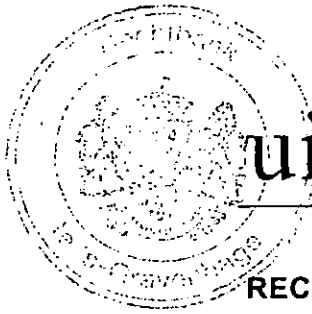
284-534.

Verzonden: 27 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak



AFSCHRIJF

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 06/39278 BEPTDN A S2

uitspraak: 7 juni 2007

inzake:

geboren op
verblijvende te
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer: 0603.02.0103
V-nummer:
mede namens haar minderjarige kinderen,
gemachtigde: mr. W. Spijkstra, advocaat te Drachten,

tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. Buijsman, werkzaam bij de IND.

Procesverloop

Op 2 maart 2006 heeft eiseres een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000). Bij beschikking van 17 juli 2006, bekend gemaakt op 19 juli 2006, heeft verweerder de aanvraag niet ingewilligd.

Bij beroepschrift van 14 augustus 2006 heeft eiseres beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikking. De gronden van het beroep zijn ingediend op 14 september 2006. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres gezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 februari 2007. Eiseres is daarbij verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Algemeen

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Scrt. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevverdeling, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Scrt. 2006, 247) De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Motivering

Standpunten van partijen

Eiseres heeft ter ondersteuning van haar aanvraag, samengevat, het volgende naar voren gebracht. Eiseres is afkomstig uit _____ en behoort tot de bevolkingsgroep der Arabieren. De echtgenoot van eiseres verblijft sinds 1997 in Nederland. Eiseres wil weer een gezin vormen met haar echtgenoot. Teneinde haar reis naar Nederland te kunnen betalen, heeft eiseres verschillende leningen afgesloten. Aangezien een paar vluchtpogingen zijn mislukt, heeft eiseres thans een schuld van \$ 35.000. Via haar schoonmoeder heeft eiseres vernomen, dat de schuldeisers haar kinderen willen ontvoeren om zo het geleende bedrag terug te krijgen.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid aanhef en onder f, Vw 2000. Eiseres heeft geen documenten overgelegd om haar nationaliteit, identiteit en reisroute te kunnen vaststellen. Eiseres heeft haar identiteitskaart, paspoort en reisdocumenten afgestaan aan haar reisagent. Dit is eiseres toe te rekenen. Dat eiseres afhankelijk was van haar reisagent, doet hier niet aan af. Niet is gebleken dat eiseres onder dwang haar papieren heeft moeten afstaan. In de zienswijze heeft eiseres verwezen naar een kopie van haar identiteitsbewijs, naar kopieën van een tweetal geboorteaktes en een gedateerd identiteitsbewijs. Deze waren echter niet bijgevoegd. Verweerder heeft eiseres herhaaldelijk verzocht deze alsnog te overleggen, hetgeen eiseres heeft nagelaten.

Voorts is het volgens verweerder niet aannemelijk dat eiseres niet in staat is gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven dan wel reisdocumenten te overleggen. De oprechtheid van haar asielrelaas is op voorhand aangetast. Daarom wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van eiseres asielrelaas. Van het relaas dient een positieve overtuigingskracht uit te gaan. Dit is niet het geval.

Eiseres heeft haar verklaringen over de gestelde leningen niet aannemelijk gemaakt. Eiseres weet niet van wie het geld geleend is noch op welke wijze de leningen tot stand kwamen. Van een persoon die zo afhankelijk was van deze leningen als eiseres mag worden verwacht dat zij hier meer informatie over kan verstrekken. Verder is op voorhand niet aannemelijk dat aan personen - zoals de familieleden van eiseres die diverse malen forse leningen hebben afgesloten en die bovendien problemen hebben met de afbetaling daarvan - zonder voorwaarden of enig onderpand, opnieuw grote sommen geld worden geleend. De verklaringen van eiseres hieromtrent worden niet aannemelijk geacht. Eiseres heeft voorts niet aannemelijk gemaakt dat de schuldeisers haar kinderen dreigden te ontvoeren. Behalve dat eiseres niet weet door wie zij

bedreigd zou worden, is eiseres persoonlijk nimmer bedreigd. Zij heeft dit enkel vernomen van derden die het op vermoedens baseren. Daarnaast heeft verweerder overwogen dat uit de verklaringen van eiseres blijkt dat zij haar land van herkomst heeft verlaten om zich bij haar man in Nederland te voegen. Niet is gebleken dat eiseres om enigerlei reden persoonlijk te vrezen heeft voor vervolging. Van enige relatie tussen het asielrelaas van eiseres en het asielrelaas van haar echtgenoot is geen sprake. Het relaas van eiseres ontbeert volgens verweerder positieve overtuigingskracht en is niet geloofwaardig. Eiseres komt derhalve niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder a tot en met c, Vw 2000.

Voorts is verweerder van mening dat de Minister op juiste gronden het categoriaal beschermingsbeleid voor Centraal-Irak heeft beëindigd. Verweerder heeft in dit verband verwezen naar een uitspraak van de Raad van State van 3 juli 2006 (200602864/1). Eiseres komt mitsdien niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000. Ten slotte komt eiseres niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder e en f, Vw 2000.

Eiseres stelt zich op het standpunt dat haar ten onrechte het ontbreken van documenten is tegengeworpen. Eiseres is van mening bij haar zienswijze een identiteitsbewijs en geboorteaktes te hebben overgelegd. Nagelaten heeft zij wel vertalingen van deze documenten te overleggen. In beroep heeft zij kopieën en vertalingen van de eerdergenoemde documenten overgelegd. Eiseres heeft voorts een brief overgelegd van de familie waarin staat aangegeven hoe eiseres aan het identiteitsdocument en de geboorteaktes is gekomen. Eiseres heeft tevens gesteld misleid te zijn door haar reisagent. Ten onrechte heeft verweerder overwogen dat het niet aannemelijk is dat zij een lening heeft gekregen. Verweerder kan hierover slechts een waardeoordeel geven. Tevens kan eiseres - gezien de situatie in Irak - nooit en te nimmer aannemelijk maken dat zij in Irak werd bedreigd met ontvoering van haar kinderen. Ten onrechte heeft verweerder mitsdien geconcludeerd dat eiseres geen vluchteling is in de zin van het Verdrag. Tevens is er sprake van schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden indien eiseres terug moet naar Irak. Als vrouw loopt zij veel risico. Eiseres dient voorts in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid aanhef en onder c, Vw 2000. Tenslotte heeft eiseres aangevoerd dat ten aanzien van Centraal-Irak een categoriaal beschermingsbeleid is geïndiceerd. Eiseres heeft in dit verband verwezen naar het Netwerkarchief over de zogenaamde Bagdad-Blogger.

Verweerder heeft aan de hand van een verweerschrift gemotiveerd verweer gevoerd en geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Beoordeling van het beroep

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van

herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;

- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Ingevolge artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 (Trb. 1954, 88) betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) en bijbehorend Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76), wordt een vreemdeling als vluchteling aangemerkt indien deze uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Irak zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 in samenhang met artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b of c, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot eiseres persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een dergelijke verblijfsvergunning moet worden verleend.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Derhalve is het aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan haar is toe te rekenen.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat eiseres toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd om haar reisroute en identiteit te kunnen onderbouwen. In dit verband overweegt de rechtbank dat eiseres heeft verklaard dat zij haar documenten heeft afgestaan aan de reisagent. De rechtbank overweegt dienaangaande dat volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) de gestelde afhankelijkheid van de reisagent niet afdoet aan de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling voor de onderbouwing van diens reis- en asielrelaas. De rechtbank is mitsdien van oordeel dat verweerder het toerekenbaar ontbreken van documenten heeft mogen betrekken bij de beoordeling van de aanvraag. Ten aanzien van de eerst door eiseres in beroep overgelegde documenten overweegt de rechtbank het volgende. Daargelaten dat de documenten kopieën zijn, heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat eiseres deze documenten eerder heeft kunnen overleggen nu verweerder reeds op 30 juni 2006 zowel per fax als per post heeft verzocht om overlegging van deze documenten, hetgeen eiseres heeft nagelaten.

De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat eiseres onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute nu zij geen enkel (indicatief) bewijs van haar reis heeft kunnen overleggen. Verweerder heeft zich hierbij in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat niet aannemelijk is dat eiseres niets over haar reis kan verklaren. Gelet op het voorgaande heeft verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000 bij de beoordeling kunnen betrekken.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling pleegt verweerder het relaas van de asielzoeker en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoen. Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan. Naast de beoordeling van de geloofwaardigheid van de naar voren gebrachte feiten behoort ook de beoordeling van de positieve overtuigingskracht van het asielrelaas, daaronder begrepen het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens, primair tot de verantwoordelijkheid van verweerder.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat van het relaas van eiseres geen positieve overtuigingskracht uitgaat en overweegt hiertoe als volgt.

Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank de verklaringen van eiseres over de gestelde leningen ongeloofwaardig kunnen achten. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder het onaannemelijk kunnen achten dat eiseres geen informatie heeft kunnen verschaffen over de wijze van totstandkoming van de leningen en door wie de leningen zijn verstrekt. Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat niet valt in te zien dat aan haar familie, die reeds grote schulden had, zonder enige voorwaarde opnieuw grote sommen geld werden geleend. Ook de vermoedens van eiseres omtrent een mogelijke ontvoering van haar kinderen heeft verweerder in redelijkheid niet aannemelijk hoeven achten.

Nu het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert, heeft verweerder het asielrelaas in redelijkheid ongeloofwaardig kunnen achten. Eiseres kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b dan wel c, 29 Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleenen.

Eiseres heeft voorts de stelling ingenomen dat ten aanzien van Centraal-Irak een categoriaal beschermingsbeleid is geïndiceerd.

De rechtbank overweegt dat *ten tijde van het bestreden besluit* ten aanzien van Centraal-Irak geen categoriaal beschermingsbeleid wordt gevoerd. Met betrekking tot de vraag of een categoriaal beschermingsbeleid gevoerd dient te worden, komt de Minister een ruime beoordelingsmarge toe, waarvan de aanwending de toetsing in rechte slechts dan niet kan

doorstaan indien verweerder bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen en gegeven de feitelijke grondslag ervan, niet in redelijkheid tot een bepaalde beoordeling heeft kunnen komen. De rechterlijke toetsing dient zeer terughoudend plaats te vinden. De Afdeling heeft eerder overwogen dat er geen grond is om te oordelen dat verweerder zich, mede in het licht van het in andere landen van de Europese Unie ter zake gevoerde beleid, niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de algehele situatie in Centraal-Irak niet zodanig is, dat een beleid van categoriale bescherming dient te worden gevoerd. De enkele verwijzing door eiseres naar de aanhoudende zorgwekkende veiligheidssituatie in grote delen van Irak is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende om tot de conclusie te komen dat verweerder een beleid van categoriale bescherming dient te voeren. De motie De Wit maakt dit niet anders.

Hetgeen ter zitting is aangevoerd met betrekking tot de Europese Definitierichtlijn 2004/83/EG (verder: Dfi) kan niet tot een ander oordeel leiden. Op de Dfi kan een beroep gedaan worden sinds 10 oktober 2006. De bestreden beschikking is echter van voor 10 oktober 2006. Nu artikel 83 Vw 2000 niet ziet op nieuw recht, kan de Dfi niet bij de beoordeling van deze zaak worden betrokken.

Eiseres kan derhalve aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning ontleen.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

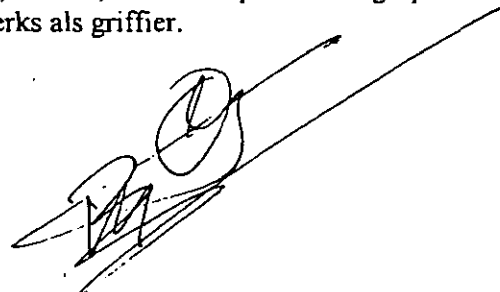
De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. In gevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.J. Bosker, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 7 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. S. Derks als griffier.



Afschrift verzonden: 12 JUN 2007



VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Rechtbank 's-Gravenhage

Nevenzittingsplaats Assen
afdeling vreemdelingenzaken

Postadres: postbus 200, 9400 AE Assen

AANTEKENEN

Advocatenkantoor Spijkstra
tav de heer mr. W. Spijkstra
Stationsweg 94
9201 GR Drachten

Bezoekadres

Brinkstraat 4

9401 HZ Assen

Telefoon (0592) 33 94 06

Fax (0592) 339 347

Bankrekeningnr.: 1923 25 760

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Zittingsadministratie
mevr M.A. Peters-van Vugt
(0592) 33 95 82
(0592) 33 93 47
12 juni 2007
procedurenummer 06 / 39278 BEPTDN S6 G04

Bij beantwoording de
datum en ons kenmerk
vermelden.
Wilt u slechts één zaak
in uw brief behandelen.

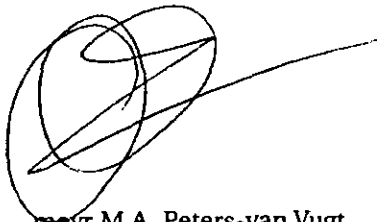
afschrift uitspra(a)k(en)

Geachte heer,

Hierbij doe ik u een afschrift van één of meerdere uitspraken in voorlopige voorzieningen en/of beroepschriften toekomen.

Ik vertrouw erop u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,



mevr M.A. Peters-van Vugt
griffier

Per telefax 070-3651380
en per post

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's - Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 JUL 2007	
ZAAKNR. 200604719	
AAN: V1	
BEHANDELD: DD:	PAR:

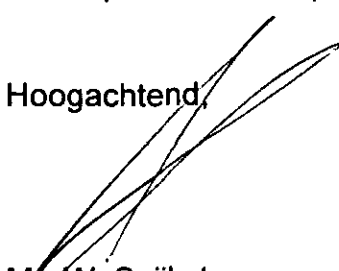
Drachten, 10 juli 2007

Inzake : /Staat
Dossiernr. : 2006.018
Uw. Ref. :

Geachte Heer, Mevrouw,

In bovenvermelde zaak doe ik u bijgaand toekomen een appelschrift d.d heden en de uitspraak in beroep d.d 7 juni 2007

Hoogachtend,


Mr. W. Spijkstra

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Zaaknummer:

Appelschrift

Inzake:

Geboren op , van Irakese nationaliteit

Appellante

Verblijvende te

, te dezer zake uitdrukkelijk woonplaats kiezende te 9201 GR Drachten aan de Stationsweg nr. 94, ten kantore van Mr. W. Spijkstra, advocaat en procureur; Advocaat, Mr. W. Spijkstra, kantoorhoudende te 9201 GR Drachten aan de Stationsweg 94, die hierbij verklaart door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot indiening van dit appelschrift.

Contra:

De Minister van Buitenlandse Zaken
Verweerder

Gemachtigde: Mr. M. Buijsman, gemachtigde te departemente.

Achtergronden

1.

Appellante komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te Den Haag (nevenzittingsplaats Assen van 7 juni 2007, verzonden op 12 juni 2007 (prod.1), ontvangen op 13 juni 2007, in welke zaak de rechtbank haar op 14 augustus 2007 ingesteld beroep tegen de beschikking van de Minister van Buitenlandse Zaken d.d. 17 juli 2006, kenmerk IND, 0603.02.0103 ongegrond heeft verklaard.

Procedure

2

Appellante heeft op 2 maart 2006 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoel in artikel 28 Vreemdelingenwet. Verweerder heeft bij beschikking van 17 juli 2006, bekend gemaakt op 19 juli 2006, de aanvraag niet ingewilligd. Bij beroepschrift van 14 augustus 2006 heeft appellante tegen deze beslissing beroep ingesteld bij de rechtbank. Ter zitting van 13 februari 2007 is het beroep behandeld.

3.

Grief I:

Ten onrechte heeft de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Assen in haar uitspraak van 7 juni 2007, pagina 5, laatste alinea en pagina 6 eerste alinea, het volgende overwogen:

“

De rechtbank overweegt dat ten tijde van het bestreden besluit ten aanzien van Centraal - Irak geen categoriaal beschermingsbeleid wordt gevoerd. Met betrekking tot de vraag of een categoriaal beschermingsbeleid gevoerd dient te worden, komt de Minister een ruime beoordelingsmarge toe, waarvan de aanwending de toetsing in rechte slechts dan niet kan doorstaan indien verweerder bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen en gegeven de feitelijke grondslag ervan , niet in redelijkheid tot een bepaalde beoordeling heeft kunnen komen. De rechterlijke toetsing dient zeer terughoudend plaats te vinden . De Afdeling heeft eerder overwogen dat er geen grond is om te oordelen dat verweerder, zich , mede i n het licht van het in andere landen van de Europese Unie ter zake gevoerde beleid , niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de algehele situatie in Centraal – Irak niet zodanig is, dat een beleid van categoriale bescherming dient te worden gevoerd. De enkele verwijzing door eiseres naar de aanhoudende zorgwekkende veiligheidssituatie in grote delen van Irak is naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende om tot een conclusie te komen dat verweerder een beleid van categoriale bescherming dient te voeren. De motie De Wit maakt dit niet anders”

Toelichting.

4.

Appellante is van oordeel dat bovengenoemde uitspraak d.d 7 juni 2007 in strijd is met het recht met name artikel 83 van de Vreemdelingenwet .Immers ingevolge artikel 83 , eerste lid van de vreemdelingenwet 2000, houdt de rechtbank bij het boordelen van het beroep rekening met feiten en omstandigheden , die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Appellante heeft in haar beroepschrift beroep gedaan op het ambtsbericht van 15 december 2006. Verweerder heeft op grond van het ambtsbericht van 15 december 2006 op 29 mei 2007 voor Centraal Irak categoriaal beschermingsbeleid ingesteld. De rechtbank had dus ondanks de marginale toetsing moeten overwegen dat op grond van het ambtsbericht van 15 december 2006 verweerder categoriaal beschermingsbeleid voor Centraal Irak had moeten instellen.

5.

Appellante verzoekt Uw afdeling, op grond van bovenstaande grief, de uitspraak van de Rechtbank Den Haag , nevenzittingsplaats Assen, d.d . 7 juni 2007 te vernietigen en het beroep van appellante van 14 augustus 2006 tegen de beschikking van verweerder d.d 17 juli 2006 alsnog gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de kosten in beide instanties.

Conclusie

Appellante concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak van de Rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Assen d.d. 7 juni 2007, registratienummer AWB 06/39278 en gegrond verklaring van het door appellante op 14 augustus 2006 ingestelde beroep tegen het besluit van de Minister van Vreemdelingen zaken en Integratie d.d 17 juli 2007 strekkende tot afwijzing van appellante 's aanvraag van 2 maart 2006 om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Drachten, 10 juli 2007

Mr. W. Spijkstra

